

[Rahbæk Møller]

er et bredt spektrum, vi har brug for – har en stor del af dem altså med penge at gøre, og erved vil de være i modstrid med den nuværende regerings økonomiske politik, der går ud på at nedskære hvad som helst.

Afslutningsvis vil jeg i øvrigt advare imod at følge hr. Niels Anker Kofoeds råd om at nedskære grundforskningen for at få mere anvendt forskning. Det er i hvert fald ikke den vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er beklageligt, at Venstres ordfører ikke opfattede de udstrakte hænder, der var fra Socialdemokratiets side for at hjælpe regeringen på dette område, men jeg håber, at Venstres ordfører vil konstatere det, når han kigger tilbage i de grønne hæfter.

Det er første gang, jeg i denne sal, også når jeg læser tilbage i historien, har oplevet, at en ordfører roser en minister og en redegørelse for ikke at lægge op til konkrete initiativer. Sådan hørte jeg Venstres ordførers begrundelse for at rose den redegørelse, som vi behandler i dag.

I øvrigt registrerede jeg, at Venstres ordfører og jeg var enige om, at en del af baggrunden for, at den private sektor bidrager så lidt til forskningsudviklingen, var vores erhvervsstruktur, vores virksomhedssammensætning.

Vi kan i dag konstatere, at de fusioner, der har fundet sted i den senere tid, er mellem større virksomheder, som allerede afsætter ressourcer til forskning og udvikling, og som har bygget forskningsafdelinger. Der har vi ingen grund til nervøsitet. Men dér, hvor vi har grund til nervøsitet, er med hensyn til den samlede øvrige industri, som ikke i dag afsætter forsknings- og udviklingsressourcer. Det, jeg sagde i min ordførertale, var, at ministeren og Folketinget bliver nødt til at forholde sig til den udfordring, der ligger heri, for hvis disse virksomheder ikke selv kan indse det nødvendige i at have denne langsigtede strategi, vil de komme til at opleve det med de konkurrencevilkår, som kommer i fremtiden, og så er det måske allerede for sent. Derfor bliver det nødvendigt, at vi herinde og ministeren er opmærksomme på det faktum. Derfor sagde vi: Lad os prøve at formulere en strategi på dette område, så vi i højere grad får skabt basis for, at disse virksomheder vil afsætte ressourcer. Dér har ministeren

anvist ét område, nemlig incitamentet med afskrivningsreglerne. Men vi tror desværre ikke, at det er nok – kun for dem, der allerede afsætter ressourcer. Den øvrige industri, som ikke gør det, tror vi skal have andre incitamenter.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil sige til hr. Rahbæk Møller, at hvis han har forstået mig således, at jeg vil nedskære på grundforskning og føre ressourcer over til den anden del, var det ikke min mening. Jeg sagde, at hvis man skal anvende flere penge til forskning, skal man tage penge fra andre. Jeg mente ikke, at man skulle tage penge fra grundforskning, men måske fra andet af det, hvortil vil bevilger statsmidler – det kunne måske være fra overførselsindkomster – og sige, at forskning er så vigtig, at vi må bruge flere penge til den samlede forskning, og dér har det måske mere vægt at lægge nye penge til anvendt forskning. Det var altså min idé eller mit budskab.

Til hr. Frank Jensen vil jeg sige, at jeg mener, at det er en fornuftig redegørelse ud fra det synspunkt, at jeg ikke kan lide, at vi skal stå her i Folketinget og sige ja og amen til, hvad ministeren kommer med. Jeg synes, at ministeren har kendt sin plads i Folketinget. Vi fremlægger vore synspunkter, og ud fra dem kan ministeren træffe sine konklusioner, og ikke omvendt. Forskellen på vores syn er måske respekten for det autoritære. Jeg har mere respekt for folket end for autoriteten.

Behnke (FP):

Det er efter Fremskridtspartiets mening en meget mager redegørelse, undervisnings- og forskningsministeren har fremlagt til debat i dag.

Lad mig indledningsvis sige, at vi ikke mener, at man fremmer forskningen i Danmark ved at ofre ekstra offentlige midler på forskning.

Efter vores mening er der to meget væsentlige mangler i denne redegørelse. For det første er der ikke mange ord om kontraktforskningen, og for det andet er der meget lidt om, hvordan man får fremmet forskningen i den private sektor. Der er en række beskrivelser af den dårlige tilstand, men ikke ret meget om, hvordan man kommer videre.